

- proglasi konačnima učinke poništene Uredbe i svake mjere poduzete radi njezine provedbe dok se one u razumnom roku ne zamijene aktima donesenim sukladno Ugovoru kako je tumačen presudom Suda;
- naloži tuženicima snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija zahtijeva poništenje članka 1. točke 1. kao i točke 4., u mjeri u kojoj uvodi novi članak 4.b, Uredbe (EU) br. 1289/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva. Podredno, u slučaju da Sud smatra da su gore navedene odredbe neodvojive od ostatka pobijane Uredbe, Komisija od Suda traži njezino poništenje u cijelosti.

Komisija smatra da su gore navedene odredbe nespojive s člancima 290. i 291. UFEU-a u mjeri u kojoj predviđaju primjenu delegiranih akata jer predmetni akti ne dopunjuju niti mijenjaju zakonodavni akt nego ga provode.

⁽¹⁾ SL L 347, str. 74

Žalba koju je 4. ožujka 2014. podnio Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 13. siječnja 2014. u predmetu T-134/12, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT protiv Komisije

(Predmet C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A. (zastupnik: M. Jiménez Perona, *abogado*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

- da se u cijelosti poništi rješenje Općeg suda (drugo vijeće) od 13. siječnja 2014. u predmetu T-134/12 koje se tiče nedopuštenosti tužbe za poništenje
- ili, podredno, da se poništi jedan ili više dijelova tog rješenja
 - da se poništi rješenje u dijelu u kojem se ono odnosi na potpore primljene za projekte navedene na prvoj stranici tužbe za poništenje, i
 - da se poništi rješenje u dijelu u kojem se ono odnosi na nedopuštenost zahtjeva za naknadu štete glede projekta *Bey Watch*, i
 - da se poništi rješenje u dijelu u kojem se ono odnosi na nedopuštenost zahtjeva za naknadu štete glede projekta *Indect*, i
 - da se poništi rješenje u dijelu u kojem se ono odnosi na nedopuštenost zahtjeva za naknadu štete glede ostalih projekata
- da se rješenje u cijelosti vrati Općem sudu radi odlučivanja o meritumu spora
- ili, podredno, da se dio ili dijelovi rješenja koje odredi Sud vrate Općem sudu radi odlučivanja o meritumu istih
- da Komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka kao i troškova u predmetu T-134/12 koji se odnosi na iste žalbene razloge.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud je prilikom ocjenjivanja dokaza u pobijanom rješenju napravio pogrešku koja se tiče činjenica zbog toga što nije razmotrio neke od dokumenata koje je u svojoj tužbi podnio žalitelj. Prema mišljenju žalitelja, Opći sud je previdio činjenice, propuste i dokumente od značajne važnosti za obrazloženje rješenja.

Opći Sud je prilikom ocjenjivanja dokaza u pobijanom rješenju napravio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da je jedino moguće koristiti pravna sredstva koja predviđa članak 272. UFEU-a, a ne ona iz članka 263. istog ugovora.

Opći sud je napravio pogrešku koja se tiče prava ne ocijenivši činjenicu da je Komisija navela tužitelja na pogrešku pustivši ga da zaključi da su opomene dužniku njezin konačni akt prilikom izvršavanja ovlasti te da stoga mogu biti predmet tužbe. Opći sud je povrijedio načelo jednakosti i zabrane diskriminacije sadržano u članku 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Opći sud je prilikom ocjenjivanja dokaza u pobijanom rješenju napravio pogrešku koja se tiče prava jer nije uzeo u obzir činjenice, propuste i dokumente navedene u početnim točkama žalbe.

Opći sud je napravio pogrešku koja se tiče prava prilikom ocjenjivanja nedostatka obrazloženja i nedostatka bilo kakvog komentara Komisije o velikom broju argumenata koje je tužitelj istaknuo u svojoj tužbi za poništenje.

Opći sud je prilikom ocjenjivanja dokaza u pobijanom rješenju napravio pogrešku koja se tiče činjenica i prava kada je riječ o nedopuštenosti zahtjeva za naknadu štete glede projekta *BeyWatch*, čime je dovedena u pitanje održivost tog projekta. Tužitelj je dokazao da je tužba zbog izvanugovorne odgovornosti osnovana i da su ispunjene sve pretpostavke koje je za podnošenje takve tužbe uspostavila sudska praksa Unije.

Opći sud je prilikom ocjenjivanja dokaza u pobijanom rješenju napravio pogrešku koja se tiče prava kada je riječ o nedopuštenosti zahtjeva za naknadu štete glede projekta *Indect* time što je jedinim mogućim pravnim sredstvom radi utvrđivanja odgovornosti Komisije zbog nedostatka obrazloženja smatrao tužbu zbog ugovorne odgovornosti, premda je prema sudskoj praksi jedino moguće pravno sredstvo tužba zbog izvanugovorne odgovornosti.

Opći sud je prilikom ocjenjivanja dokaza u pobijanom rješenju napravio pogrešku koja se tiče činjenica i prava kada je riječ o nedopuštenosti zahtjeva za naknadu štete glede ostalih projekata jer je Opći sud proširio svoju nadležnost kao da se radi o postupanju po službenoj dužnosti.

Tužba podnesena 10. ožujka 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Švedske

(Predmet C-114/14)

(2014/C 135/31)

Jezik postupka: švedski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Enegren i L. Lozano Palacios, agenti)

Tuženik: Kraljevina Švedska

Tužbeni zahtjev

- utvrditi da Kraljevina Švedska nije ispunila svoje obveze prema članku 132. stavku 1. točki (a) i članku 135. stavku 1. točki (h) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ s obzirom da nije izuzela od poreza na dodanu vrijednost poštanske usluge koje obavljaju javne poštanske službe, isporuku robe koja je s time povezana, kao ni isporuke po nominalnoj vrijednosti poštanskih marki koje se mogu koristiti za poštanske usluge unutar države.
- naložiti Kraljevini Švedskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Europska komisija je podnijela tužbu protiv Kraljevine Švedske prema članku 258. UFEU-a na zbog sljedećih razloga.

Članak 132. stavak 1. točka (a) Direktive 2006/112 navodi da su države članice dužne izuzeti od poreza isporuku usluga koju obavljaju javne poštanske službe i isporuku robe koja je s time povezana.